

Nº 39

31 - Desembre - 1.988

D.L. PM 625 / 1.983

PREMSA
TORO

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

EDITORIAL

BALANÇ: "ARA SOM MÉS POBLE"

En arribar Cap d'Any molta gent intenta investigar sobre l'èxit i el fracàs de l'any que acaba.

Amb tota justícia podriem fer un balanç públic de la nostra revista, i treurer-ne les oportunes conseqüències. Però, i amb l'autorització dels lectors, podem fer balanç de tot tot l'any en el poble; però ni això farem, ja que per molts d'elements de judici que tinguem, notam que nos ne faltes molts d'altres, i no fariem una valoració exhaustiva.

Podriem analitzar el camps polític, esportiu, religiós, administratiu, cultural, organitzatiu, d'escoles, d'associacions, de partits, d'organitzacions, i ens duria una feinada desproporcionada a un article editorial.

Volem fer un intent positiu de valoració en tots els aspectes, en totes les entitats, tenint en compte que no totes han brillat a la mateixa altura, però de totes maneres creim que, essent optimistes i realistes, hem de dir que ha estat un any positiu, un any en que Santa Eugènia és més poble que a principi d'any.

Podriem tenir en compte totes les taques negres, els buits, les deficiències o travetes que sempre es donen, però preferim donar més importància a "lo positiu", tot el que durant aquest any ha nascut o crescut o madurat, que no és poc.

No hi ha cap dubte: "Santa Eugènia és més poble que abans, i l'any que vé ho serà més que ara".

Molts d'anys i Bones Festes

- 1.- EDITORIAL
- 4.- INDEX/CARTES
- 5.- TRIBUNA: El 14-D
- 6.- TRIBUNA: Fumau!
- 7.- ARQUEOLOGIA
- 8.- CASA DE LA VILA
- 9.- NOTICIARI
- 10.- NORMALITZACIO LINGÜÍSTICA
- 11.- CARTA ALS CONFIRMATS
- 12.- PREGARIES PARELLA
- 13-14.- DIGNITAT DE LA DONA
- 15.- MÚSICA
- 16-17.- ENTREVISTA: Es Ferrer.
- 18-19.- PEDAGOGIA: Els dibuixos.
- 20.- PAGINA SANITARIA
- 22-25.- ENTREVISTA "jove"
- 26.- ERMITES DE MALLORCA
- 28.- ESPORTS: Futbol.
- 30.- INNOCENTADES.

MILLOREM EL POBLE

Totalment d'acord amb l'escrit del mes passat referent a la màquina destructora i no netejadora com segurament era la bona intenció de qui ho va manar, encara queden pobles a Mallorca ben cuidats i restaurats, segur que no és una meta tan difícil. Seria un gust passejar per Santa Eugènia i sentir aquesta sensació de recolzament a tots els qui pensam en la seva conservació i netetja. No és ésser optimistes, segur que som la majoria, ja que som molts els qui disfrutem en veure la seva restauració i no la seva destrucció.

Hi ha que aturar-se detingudament per observar l'esment, quasi d'obra d'art, del que sí és totalment positiu en les columnes i parets forrades o fetes de pedra, resaltar aquest treball ben fet per tan bon professional crec que és un bon principi per tenir les idees clares damunt una bona recuperació de les coses que tanta història tenen i que en realitat són les que en conjunt fan el poble bell i antic.

Sí que ens agrada la revista, si la feim un poc entre tots tindrà sempre qualche cosa diferent. Els de la redacció amb tanta constància ho fan molt bé.

Enhorabona, i Bones Festes a tots.
Miquel Martorell i Esperança Ramis.

CONSELL DE REDACCIÓ

Nadal Trías Orell, Mª Magdalena Perlló Bibiloni, Gabriel Lladó Riutort, Pilar Bascuñana Bibiloni, Xisco Casellas Fiol, Mateu Crespí Perelló, Xavier Bascuñana Coll, Toni Cañellas Vich, Jaume Riutort Crespí, Sebastiana Sastre Coll, Mª Eugènia Pou Mulet i Maria Crespí Payeras.

Col·laboradors: Valerie Green i Miquel Coll Isern.

Fotos Nadal Trías

Revista "SANTA EUGENIA"

Revista per la Difusió
i la Cultura

Nº 39. DL.PM 625/83

Aquest exemplar
val 100 Pts

Redac. i Adm.C/J.Ant.12 tel. 62 02 60

07142 - SANTA EUGENIA

Editat i imprès
en fotocòpia i multicòpia
a la Parròquia de Santa Eugènia
Mallorca

Foto portada: Sibil·la 1.988

REFLEXIÓ

He visitat un país subdesarrollat, més d'un 40% de la població és analfabeta, hi ha milers de xaboles, les quals no tenen ni clavegaram, ni aigua corrent, tiren el fems a les voreres de les carreteres o desordenadament tota a un caramull, la primera impressió és la que queda i jo sempre que pensi amb Venezuela le relacionaré amb les xaboles i la brutor que hi ha pel mitg.

I de brutor a les carreteres i camins, i això és el que hem d'evitar aquí, a Santa Eugènia, al manco perquè nosaltres hem d'estimar "lo nostro", i la millor manera d'estimar és conservant el que tenim. Que a Santa Eugènia ja han començat les xaboles, però hi som a temps, també hi ha fems pels camins, però també hi som a temps, només hem de fer una cosa: mentalitzar-nos de que a Santa Eugènia hi vivim. I qui no vol tenir ca seva arreglat?

Molt atentament:

Vicenç Amengual Canyelles

14-D, UNA DATA TENIR EN COMPTE

Aquests darrers dies la gran notícia que tots hem sentit és la de l'èxit de la Vaga General del dia 14 de desembre. Una vaga que per la seva magnitud haurà d'esser un punt de referència molt clar a tenir en compte a l'hora de seguir amb una política econòmica o un altre.

Fins ara la política que es duia a terme a l'Estat Espanyol tenia com objectiu fonamental l'augment del P.I.B (Producte Interior Brut); aquest augment se conseguia mantenint o baixant el més possible l'índex d'inflació i això es fa mitjançant una reducció salarial, és a dir una baixada o un manteniment del salari dels treballadors. Les teories del Govern anaven encaminades a que si es produïa aquest augment de P.I.B la lògica seria que el nombre d'aturats baixàs considerablement ja que segons aquesta teoria econòmica duita a terme pel Govern, major producció = major contratació.

Però aquest binomi no s'ha produït, l'atur no ha baixat i el que ha passat és que mitjançant un model de contratació molt flexible i ampli per part dels empresaris s'ha produït una progressiva precarització dels contractes de treball, l'eventualitat és el contracte habitual i els contractes de caràcter fitxe són molt pocs nombrosos.

El darrer punt que esgrimien els sindicats és la proposta que va donar el P.S.O.E damunt les mesures per la inserció laboral dels joves menors de 25 anys. Aquest pla el que conseguix és la reducció dels costos laborals, marginació dels menors de 25 anys de la negociació col·lectiva (no només en termes generals, sinó de categoria professional i de condicions de treball) i elimina els Serveis Públics d'Empleo (INEM) en el seu paper d'intermediari entre el mercat de treball i els joves aturats.

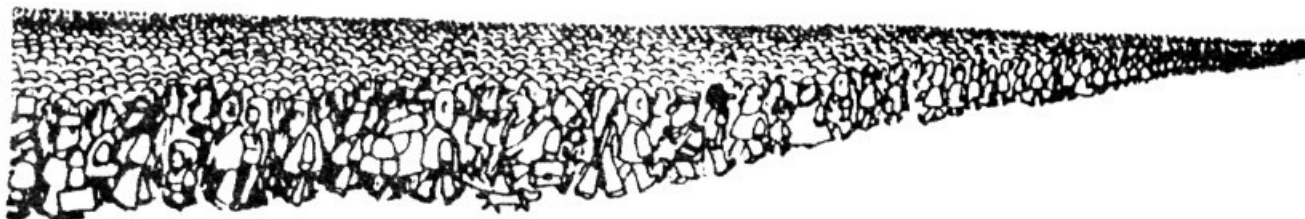
Aquest pla completament discriminatori pels joves menors de 25 anys i defensat molt fortament pel P.S.O.E i per les Joventuts Socialistes ha estat en certa manera el que ha fet explotar els sentiments de disconformitat que hi ha dins el poble davant aquesta política econòmica.

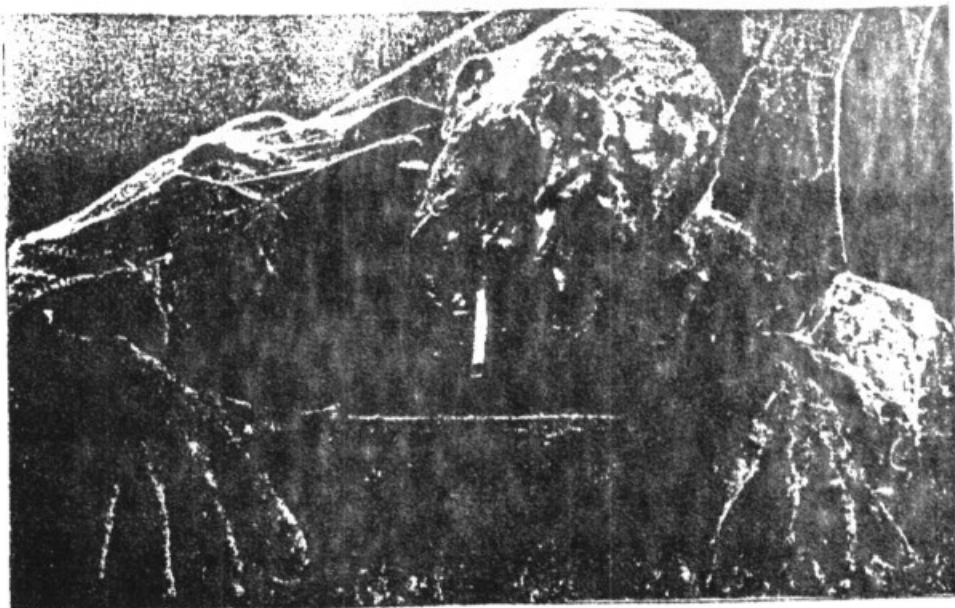
L'èxit de la vaga que alguns ha intentat minimitzar dient que ha estat una vaga duita per la por que duïen els piquets, jo els hi recordaria que és la mateixa por que tenen els treballadors que no participaven en ella de no ésser despedits pels empresaris o simplement no tornar ésser contractats (ja que la majoria són contractes eventuais); aquest èxit idè farà que el Govern recapaciti damunt la seva política i que se sigui d'una forma seriosa a dialogar i trobar solucions amb els sindicats.

Crec que aquesta vaga a estat un triomf de tot el poble que junt ha pogut demostrar a un Govern que de cada vegada es mostrava de manera dictatorial - en certa manera per la inoperància de l'oposició - que és en el Govern pels vots del poble i que la seva política tant econòmica com social ha d'anar encaminada a millorar el nivell de vida dels habitants d'aquest estat, i que si això no es produeix hi ha camins per fer-la canviar.

Mateu Crespi.

Els escrits d'aquesta revista
expressen únicament
l'opinió dels seus autors.

FUMAU,

FUMAU,

QUE EL MÓN S'ACABARÀ

"RETXES"

Entr en un bar i en terra hi ha un cadàver. Un obrer de la construcció sense casc, amb la testa esclafada a cops de màquina de tallar embotits. De moment, faig veure que l'ignor. M'assec en un tamboret coix i esper. Un dels cambrers acaba de netejar l'arma del crim. Llança el drap ple de fragments de cervell a les escombraries i ve cap a mi amb un rictus pussilànime a la boca. Em pregunta què vull, i li dic que un cafè amb llet. Al costat meu hi ha un senyora prenyada de pocs mesos. Riu com una histèrica. No para d'aplaudir i de donar les gràcies. La resta de clients -un emigrant suís, un dibuixant de còmics cec, una dissenyadora- contesten que de res, que al capdavant el mal ferit aquell s'ho mereixia. Xarrup el cafè amb llet i entra el policia de torn. Exclama un lacònic "Pero que llamps ha passat aquí" en un tò d'absoluta complicitat. La prenyada, llavors, es limita a assenyalar-se la panxa i pregunta indignada si allò és un local públic o no és un local públic. El policia respon que sí. En aquest punt, l'emigrant suís s'acosta teatralment al paleta evaporat, li obri la mà dreta, i amb molta cura, provant de no esborrar les empremtes digitals, agafa un objecte i el mostra a l'estupefacte defensor de la llei.

-Una llesca, punyetes! I això que li vàrem advertir: Paco, que te l'estàs cercant, homo-.

Va ser així com vaig saber que el mort era reincident. De fet, acabava de sortir de la Model, on havia estat tancat sis mesos, i una tarda per intentar encendre un Camel extrallarg al hall del Coliseum. L'edemà vaig llegir la notícia als diaris. La titulaven: Una nova víctima del tabac.

Josep Bras.

POLLÈNTIA: CIUTAT ROMANA

L'entrada dins el món romà va suposar l'aparició a Mallorca de la vida urbana. Caecilius Metellus, just conquerida l'illa, fundà dues ciutats: Palma i Pollèntia; la primera situada a la part occidental, prop de l'actual capital, i la segona a la part oriental devora la ciutat actual de Alcudia.

Pollèntia, que significa poderosa, va esser probablement la ciutat més important de l'illa durant la dominació romana. Les excavacions realitzades a Pollèntia domés posen al descobert una petita part de la ciutat. Sembla que l'ermita de Santa Aina i la murada eren els límits NO i SO de la ciutat, els altres límits són desconeguts.

Els vestigis descoberts posen de manifest que Pollèntia fou una ciutat d'estil netament romà. Les cases rectangulars centrades al voltant d'un pati amb cambres laterals, subdividides en habitacions, estarien adornades amb mosaics i marbres. Hi havia carrers porticats i amb tota probabilitat degué existir un fòrum o plaça major on estaven els edificis de més categoria, algun temple, el mercat, els edificis municipals i les estatués dels emperadors o personatges il·lustres.

Tradicionalment es creu que l'abastiment d'aigua es feia a través de la font de Ternelles, situada a 13 Km d'Alcudia, mitjançant una canalització de la qual encara es conserven alguns vestigis. Dins la ciutat la distribució es feia amb canals subterrànies.

Un altre indicatiu de la importància de Pollèntia són les restes del seu teatre. Sols les ciutats amb una situació econòmica forta podien aixecar i mantenir edificis per a espectacles de masses.

El comerç entre Roma i Mallorca fou intens, solament coneguts a través de restes que han deixat els productes

importats, prova d'això són el gran nombre d'ànfores trobades a excavacions submarines.

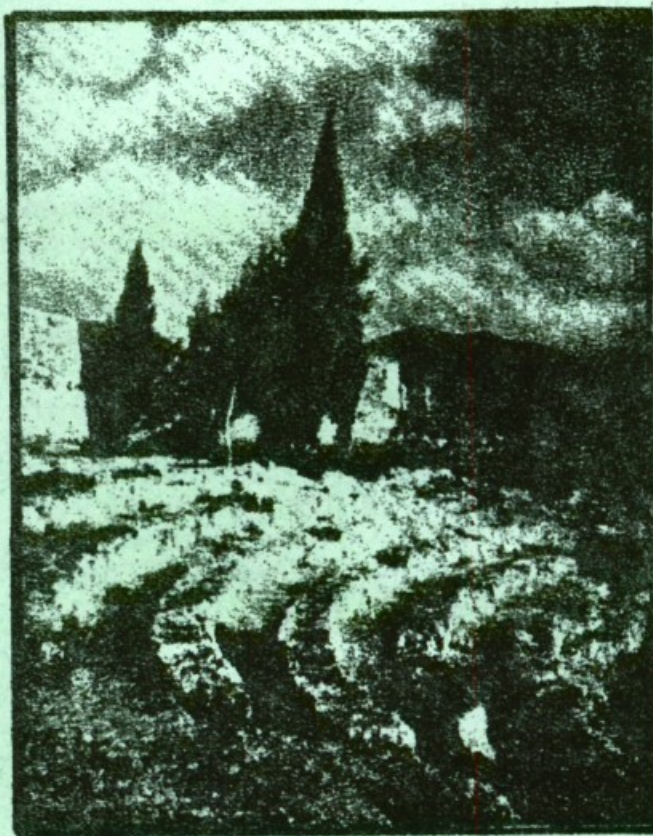
També s'hi han trobat teules i materials emprats per la construcció, ademés de ceràmiques de ceràmiques de terra vermella amb reflexes metàl·lics. Se suposa que a Pollèntia hi hagué un obrador d'aquesta ceràmica.

Les restes indiquen que a partir de la segona meitat del segle III la ciutat entrà en decadència que s'anà accentuant d'una manera extraordinària els segles IV i V.

Tot sembla indicar que els darrers moments de Pollèntia coincidiren amb la venguda dels vàndals i bizantins de la qual en parlarem el pròxim número.

Dr. Eugènia Mulet

Ruïnes del Teatre Romà de Pollèntia

CASA DE LA VILA

PLE ORDINARI 28-XI-88

Es traslada a la Cambra Agrària Local la petició de dates sobre la celebració de l'annual Fira. S'acorda incloure el pou municipal del Camp d'En Sec en el Registre d'Aigües, i així no perdre la protecció administrativa.

Vist l'escrit de la Cons. d'Econom. i Hisenda en el que comunica un error en liquidacions del Recàrreg de Llicència Fiscal, i que ha estat retornat un 40 % o sia 331.114, que seran descontades en pròximes liquidacions.

S'estudien les proposicions de redacció del Pla Territorial Comarcal, segons l'acord de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, i es prenen acords de sol·licitut al Govern Autònom Balear.

S'aproven un paquet de factures, unes llicències d'obres i de plusvalies.

Tenim en compte les peticions rebudes dins el Pla d'Educació d'Adults, sobre un curs de cuina, s'acorda obrir un plaç d'inscripcions, per saber si hi ha persones abastament per poder-lo organitzar.

SUBVENCIONS

Una volta passades a les Comissions de Cultura i Esports de l'Ajuntament, aquest comunica haver concedides les següents subvencions a aquestes entitats: Aromes Puig d'En Marron: 5.000 Ptas; Revista Santa Eugènia: 75.000 Ptas; A.P.A.: 10.000 Ptas; A.P.A.: 25.000 Ptas; C.D.F. Santa Eugènia: 147.000 Ptas; Associació Mestresses de Casa: 50.000 Ptas i II Juegos Ibèricos: 3.000 Ptas. Queden sense subvenció altres sol·licituts de Escuderia Drach, Centre Cultural Taujà i Assoc. Mestr. Casa. Santa Eugènia, a 7 de desembre de 1.988.

BANS MUNICIPALS

Es fa a saber als majors de 65 anys que tenguin uns ingressos mensuals inferiors a 20.000 Ptas, que passin per l'ajuntament.

També es fa a saber als sol·licitants de la devolució d'ingressos indeguts pel concepte de Contribució Territorial Urbana i arbitris variis poden passar per les oficines de la Casa de la Vila durant el mes de gener i se'ls tornarà lo pagat de demés.

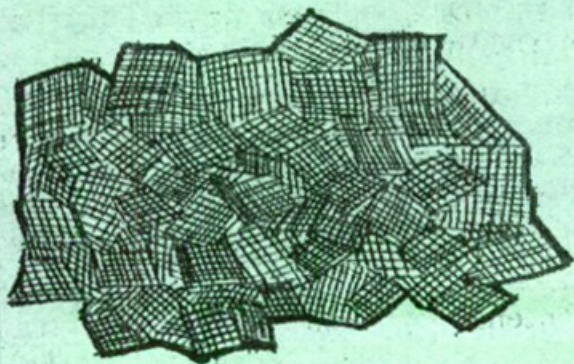
MANCOMUNITAT DEL PLA

El Ple de la Mancomunitat del Pla de Mallorca adjudica per un període de 10 anys a la nova empresa denominada "Empresa Funerària del Pla de Mallorca", entitat formada per les funeràries de la zona, i que, al pareixer, s'ha constituït amb el propòsit d'aconseguir els servicis moruoris de 13 municipis.

L'empresa ofereix cinc servicis distints, més un sext gratuït, amb tarifes entre les 10.000 i 100.000 Ptas.

A la mateixa sessió es concedeix per dos anys a la mateixa empresa "Ingenieria Urbana, la recollida de fems, per un import de 28.000.000 Ptas. L'oferta d'Ingenieria Urbana suposa l'adquisició de dos camions de recollida que ara son propietat de la mancomunitat.

Entre altres coses el ple acordà dirigir un escrit a la Telefònica, pel que considera un deficient servici telefònic.

NOTICIARI

SUBVENCIÓ A LA REVISTA

Per a la Revista Santa Eugènia és una bona notícia que l'Ajuntament hagi respost a la nostra sol·licitud d'ajuda amb una subvenció de 75.000 Ptas, que serviràn perquè poguem acabar l'exercici de 1.988, sense dèficit. Des d'aquesta plana de notícies agraïm publicament a l'Ajuntament aquesta atenció amb la nostra entitat que, enguany haurà tengut un presupost aproximat de 600.000 Ptas.

Aprofitam l'ocasió per agrair als comerços que ens ajuden amb la seva publicitat, o els que sense publicitat també ens ajuden, així com als 203 Socis col·laboradors, així com a "Sa Nostra", a la Comunitat Autònoma i Consell Insular de Mallorca, les seves ajudes.

CONCERT: CORAL D'ESPORLES

El Dissabte dia 10 a vespre tengué lloc a l'Església Parroquial organitzat per l'Associació de Veïnats "Aljub" i patrocinat pel C.I.M., un concert a càrreg de la Coral D'Espores, que interpretà en primer lloc uns cànctics negres espirituals, un bloc de cançons populars i una darrera part de cançons de Nadal. Dirigí el Cor Emili Gené.

DONANTS DE SANG

El dia 16 a les 6 de l'horabaixa vengué a Santa Eugènia l'unitat mòvil de la Germandat de Donants de Sang de la Seguretat Social, al Centre Catòlic, i es procedí a l'extracció de sang que els voluntaris com sempre acudiren fidels al seu compromís.

CONFIRMACIÓ

El Bisbe de Mallorca conferí el Sagrament de la Confirmació a un grup de tretze joves i atletes de 18 anys que, després de dos anys de preparació decidiren fer aquesta passat. Els confirmats convidaren a tots als assistents a un ampli refresc al Centre Parroquial. L'endemà diumenge celebren un dinar de companyonia a un conegut restaurant de la carretera de Sòller.

REUNIÓ DE CAÇADORS

El divendres dia 23 tengué tal Centre Parroquial la reunió general de Caçadors de la Societat "Puig d'En Marrò", per tractar el seu ordre del dia.

MATINES

A les 11'30 del vespre del dia 24 tengueren lloc les Matines de Nadal a la Parròquia, on cantà bellament el Cor Parroquial, i interpretà molt bé la sibil·la per primera vegada la nina Maria Roca Crespí, i cantaren cançons de pastorets els nins Josep Cañellas Sureda, i els germans Jaume i Mari Roselló Méndez. Enhorabona.

DEMOGRAFIA

NAIXEMENTS:

17-XII-88: Joan A. Campins López, fill de Joan i Mª Carmen.

Enhorabona! al nin i als nous pares!

NOCES DE PLATA

30-XII-63:

Arnau Miralles Pou amb Maciana Coll Vich.

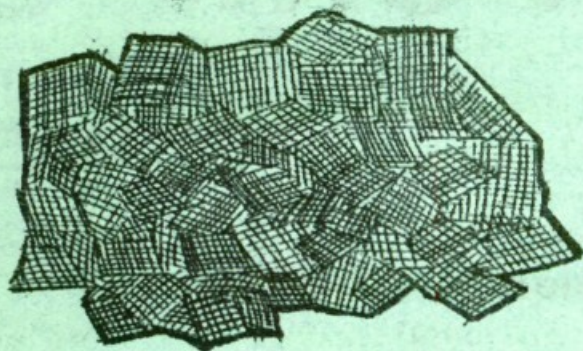
Que pogueu arribar a les d'Or!!

DEFUNCIONS

18-XII-88

Josep Cañellas Llobera (71 anys)

Descansau en el Senyor!

ELS DOS SONS DE LA "S"

En català existeixen els dos sons de "s" sorda i "s" sonora.

El so de la "s" sonora, produït amb vibració de cordes vocals, és el que sentim quan pronunciem el mot "rosa" (nom de flor, nom d'al.lota). El so de la "s" sorda, produït sense vibració de cordes vocals, és el que sentim quan pronunciem el mot "rossa" (cast. rubia).

El so de la "s" sorda, és equivalent al so de la "s" castellana. El so de la "s" sonora no existeix en castellà. Contràriament, en català, no existeix el so de la "z" castellana. En català, el signe gràfic "z", és pronunciat sempre amb so de "s" sonora.

La "s" sonora, és representada, gràficament, de les següents maneres:

Entre vocals, per una sola "s". Exemples: rosa, casa, desembre.

A principi de paraula i darrera consonant per "z". Exemples: zero, zona, alzina, senzill, onze.

El so de "s" sorda es representa per "s" a principi de paraula o darrera consonant. Ex.: savi, soci, capsà.

Entre vocals es representa per "ss". Ex.: rossa, assassí, vessar.

També es pot representar el so de "s" sorda amb les signes "c" i "ç" (anomenat ce trencada). Escrivem "c" davant "e", "i" (cera, edició) i "ç" davant "a", "o", "u" (caçar, eriçó, vençut).

Al final de paraula, representam el so de "s" sorda, per "s" o per "ç", darrera qualsevol lletra. Ex.: pas, avís, doncs, feliç, dolç. La "c", a final de paraula, representa el so de "k". Ex.: ric, cacic, valc.

No escrivem mai "ç" davant "e", "i", ni tampoc en principi de paraula.

No existeix cap norma per a saber si un so de "s" sorda, s'ha de representar per "s", "ss", o bé per "c", "ç". Però, en els mots d'una mateixa família la "s" alterna amb "ss", i la "c" amb "ç", i mai un dels dos primers signes no alterna amb cap dels segons.

Normalment, la "ç" correspon a la "z" castellana. En canvi, no sempre la "z" castellana correspon a la "ç". Així tenim arròs ("arroz"), dansa ("danza"), llapis ("lápiz").

Hem d'escriure amb "ç", els mots formats amb els sufixos "ança" i "ença". Ex.: enyorança, esperança.

Biel i Tàrru

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

FORN CA'N QÜEC

ESPECIALITAT:
ENSAIMADES I PASTISSOS

telèfon 62 07 71
(provisional)

C/ José Antonio, nº 7
SANTA EUGÈNIA

CARTA ALS CONFIRMATS

Hola!

Me donareu un petit susto quan el Bisbe vos va preguntar si voleu viure com a cristians, i responguereu SI HO VOLEM.

En una primera impressió, me vaig pensar veure visions, de veurer-vos allà tan valents; una segona idea fugaç que em vengué al cap va ser la de pensar que ho havieu dit perquè no quedava altra sortida. Llavor vaig decidir no pensar res més encara que no ho vaig conseguir.

I vosaltres, que pensau, que ho diguereu de verers, o perquè no quedava més remei?

Si no voleu complicacions, deixau-ho córrer tot, si no voleu que vos identifiquin com a cristians, dissimulau tot el que pogueu; ara si voleu que la promesa que féreu, va sèrio, deixau que sigui Jesús el qui guii la vostra vida.

Mira; al vostre recordatori posareu "Jesús és la nostra llibertat" ah, que queda mono! Però si no deixau que Jesús vos alliberi, adéu promeses de la Confirmació.

Ara ho veig; estic escriguent això com si tots haguessiu estat uns comedians, i això no és vera. També he de pensar que, si no tots, alguns ho diguereu en sèrio. Bé, seguir a Jesús du complicacions, però és fabulós, i val la pena, i dona felicitat tal com vosaltres voleu.

"Jesús és la nostra llibertat", si nosaltres deixam que Ells ens alliberi, si permetem deixar-nos guiar per els seus criteris. No és precís que insistesqui, vosaltres coneixeu el missatge.

Molts d'anys i Bones Festes a tots.

molt fraternalment

Nadal Trías Orell

PREGÀRIES FAMILIARS

DESIG D'UN FILL

Déu Pare,
 a vos que heu enviat al món al vostre Fill Jesús
 vos demanam humilment
 que vos servigueu de nosaltres per creau una nova vida.
 Sols Vós sou Pare,
 i tota paternitat ve de vós.
 Feis-nos participar de la vostra paternitat,
 de manera que vegem en el fill que mos enviau
 un signe vivent de la vostra presència a la nostra casa.
 Volem expandir el vostre amor sobre la terra;
 beneïu el nostre amor perquè sigui fecund;
 i perquè demà, juntament amb la nostra,
 s'aixequi una altra veu per alabar-vos,
 un altre cor per estimar-vos
 i una altra vida que doni testimoni de vós. Amen.

EN L'ESPERA D'UN FILL

Oh Senyor, Pare nostre,
 vós sabeu amb quanta alegria hem sabut
 que una nova vida ha sorgit entre nosaltres.
 Vos donam gràcies per aquest do meravellós
 amb que mos feis participar
 de la vostra paternitat.
 Vós sabeu la trepidació que es viu en l'espera.
 Vos ho demanam, Senyor,
 cuidau i protegiu aquesta petita i delicada vida,
 aquest cos i aquesta ànima,
 plens encara de misteri,
 perquè arribi en salut a la llum del món
 i a la nova del Baptisme.
 Mare de Déu,
 al vostre cor de Mare,
 Confiam ja des d'ara aquest fill. Amén.

DESPRÉS DEL NAIXEMENT D'UN FILL

L'hora crítica ha passat:
 La vostra paternal assistència, Senyor,
 ha resolt en alegria
 la nostra il·lusionada espera.
 "Mos ha nascut un nin,
 mos ha estat donat un fill".
 L'alegria del vostre naixement
 es renova avui a la nostra llar.
 Glòria a vos, Senyor, en el cel
 i pau a nosaltres!
 Mentre vos donam gràcies,
 vos consagram també el nostre fill.
 Vós el mos heu donat;
 el guardarem com a vostre.
 Ajudau-nos a rebre'l i a educar-lo
 com un fill de benedicció. Amén.

"LA DIGNITAT DE LA DONA"

Carta Apostòlica de Joan Pau II

El Papa Joan Pau II, amb motiu de l'Any Marià, ha volgut reflexionar sobre el lloc de la dona en l'Església i en la societat des del punt de vista cristià i religiós, i amb aquesta finalitat ha publicat aquesta carta apostòlica "La Dignitat de la Dona".

Vol esser un càntic agraït a la dignitat femenina, per les "meravelles de Déu", que en la història de la humanitat s'han complert en ella. El document és llarg i dens, pel que presentam aquest senzill resum:

JESUCRIST

- Es una cosa ja admesa que Jesucrist va ser davant els seus contemporanis el promotor de la vertadera dignitat de la dona i de la vocació corresponent a aquesta dignitat. A les pàgines de l'Evangeli passen per davant els nostres ulls un gran nombre de dones de diversa edat i condició i tant a les ensenyances de Jesús com en el seu mode de comportar-se expressa sempre l'honor i el respecte degut a la dona.

MATERNITAT-VIRINITAT

- Son dues les dimensions particulars de la realització de la personalitat femenina, i a la llum de l'evangeli adquireixen la plenitud del seu sentit i del seu valor en Maria.

- La maternitat és fruit de l'unió matrimonial d'un home i una dona. El do recíproc de la persona en el matrimoni s'obri cap al do d'una nova vida. La maternitat, ja des del mateix començament, implica una apertura especial cap a la nova persona. En aquesta apertura la dona es "realitza en plenitud a través del do sincer de sí mateixa".

- La virginitat es pot considerar també com un camí per a la dona on ella pot realitzar la seva personalitat. La dona, cridada des del "principi a ser estimada i a estimar, en la vocació

de la virginitat troba sobre tot a Crist, com el redemptor que l'estimà fins a l'extrem' per medi del do total de sí mateix, i ella respon a aquest do amb el "do sincer" de tota la seva vida". Deixant-ho tot i seguint a Crist. L'entregar-se per amor d'un modo total e individual.

- En aquestes dues vocacions diferents de vida en la dona hi ha una profunda complementarietat i inclús una profunda unió interior de la persona.

L'ESGLÉSIA-ESPOSA DE CRIST

- Crist, cridant com a apòstols seus als homes, ho va fer d'un modo totalment lliure i sobirà, sense amotllar-se a l'ús dominant i a la tradició avalada per la legislació del seu temps. Sols ells reberen el manament sacramental: "Feis això en memòria meva".

DONA-MARE DE DEU

- "En arribar la plenitud dels temps Déu envià el Fill nascut d'una dona"(Gal. 4,4). Aquest aconeteixement mos du al punt clau en la història de l'home a la terra, entesa com història de la salvació. Aquella dona, Maria, està present en l'aconeteixement salvífic central, que decideix "la plenitud dels temps" i que es realitza en ella i per mediació d'ella. En Maria se manifesta la dignitat de la dona.

- La dignitat de cada home i la seva vocació corresponent troben la seva realització definitiva en l'unió amb Déu. Cada home -home o dona- creat a imatge i semblança de Déu, no pot realitzar-se fora de la dimensió d'aquesta imatge i semblança.

IMATGE I SEMBLANÇA DE DEU

- "Creà Déu al ser humà..., home i dona els creà" (Gen.1,27). Segons aquest fragment ambdós són sers humans en el mateix grau, tant l'home com la dona foren creats a imatge i semblança de Déu. Expressa també la "unitat dels dos" en la comú humanitat.

- El ser persona significa tendir cap a la seva realització, "trobar la seva pròpia plenitud", cosa que no es pot dur a terme si no és "en l'entrega sincera als demás". Això concerneix a cada ser humà, tan home com dona, els quals ho duen a terme segons la seva pròpia peculiaritat.

EVA-MARIA

- La veritat revelada sobre la creació del ser humà, com home i com a dona, constitueix el principal argument contra les situacions en les que la dona es troba en desventaja o discriminada pel fet de ser dona. La dona -en nom de la lliberació del "domini de l'home"- no pot tendir a apropiarse de les característiques masculines, en contra de la seva "originalitat" femenina... Per aquest camí la dona no arribarà a "realitzar-se" i podria, al contrari, deformar i perdre el que constitueix la seva riquesa essencial.

La dona ha d'entendre la seva "realització" com a persona, la seva dignitat i vocació sobre la base dels recursos de la feminitat.

- Tots els batiats, ja sien homes o dones han de donar en tot lloc testimoni de Crist i raó de la seva esperança.

- L'Església, des dels primers temps, com en el curs dels segles ha defensat la dignitat de la dona i de la seva vocació, ha mostrat honor i gratitud a aquelles que -fent a l'Evangelí- han participat en tot temps en la missió apostòlica del poble de Déu. El testimoni i les obres de les dones cristianes han incidit significativament tant en la vida de l'Església com de la societat.

I en els nostres dies l'Església no para d'enriquir-se amb el testimoni de tantes dones que realitzen la seva vocació a la santetat. Són model per a tots els cristians, un model de seguiment de Crist.

LA MAJOR ES LA CARITAT

- La dignitat de la dona és mesurada en raó de l'amor. Sols la persona pot estimar i ser estimada. La dona no pot trobar-se a sí mateixa si no és donant amor als altres.

- Es aquest moment present el que espera la manifestació d'aquell "geni" de la dona que asseguri en tota circumstància la sensibilitat per l'home, pel fet de que és ser humà.

Resum de Rafel Alonso.

**MINYÓ,
INFANT,
ESPORT**

CARNET
JOVE

FONER

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMÍ

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

FREDERIC CHOPIN

2) ENTRE PARIS I MALLORCA

El gran viatge començaria a París. Però abans d'anar-hi, passa per Viena que tan bé l'havia acollit; les coses havien canviat a Viena. Els polacs s'havien sublevat contra Rússia i aquí són mal mirats. Chopin no troba comprador per les seves obres. Chopin se'n va: Salzburg, Stuttgart, és aquí on reb la notícia de la caiguda de Varsòvia. Chopin es descomposa, es sent atormentat profundament; en aquest estat d'ànim va escriure "La Revolucionària", polonesa en la qual es mescla lo heròic i lo demoniac.

Després de deu mesos de partir de la seva pàtria s'afincà a París, concretament al boulevard Poissonene.

A París cou agradable aquest polac de poc més de vint anys, sensibilitat excessiva i miserable salut. Als vint anys Chopin ja te els nervis destrossats. Però París l'acull hospitalari, ha entrat en els cercles més alts de la societat, es mou entra embaixadors, prínceps i ministres. Devant aquest públic selecte i restringit la seva forma va cresquent. Els concerts públics se li imposen: "No som jo persona adequada per donar concerts, li diu al seu amic Liszt. La gent m'intimida. Em sent asfixiat pels sospirs, paralitzat per aquestes mirades curioses, mut davant aquestes nostres estranys.". Es el caràcter del selecte Chopin.

Poc a poc, en l'acollidor París, oblida els mals moments passats. Però ben aviat rebè la notícia de que la seva estimada Constanza s'havia casat. Així Chopin comença a relacionar-se amb les comteses parisines que li resulten com una cura sentimental.

Amb els seus amics les relacions no són tan bones, però Chopin només té una passió: la música. Està emfibrat per completar la seva obra.

Un dia del 1836 Chopin va a la casa de Liszt i es troba una dona,

sense dubte; però vesteix roba d'home i fuma "puros". Es molt coneguda a París, a més és una escriptura d'èxit que firma amb el pseudònim -masculí- de George Sand.

La primera impressió mutua va ser negativa. Encars que després Chopin li passa un billet en el que ha escrit "George, l'estim", i ella, que té dos fills d'un matrimoni fracassat, queda cegada per l'aspecte de Chopin.

El 1 de Novembre de 1838 embarcaven tot dos cap a Espanya. Toquen Barcelona i d'aquí a Mallorca. Començava així una de les històries galants més tendres i conmovedores, i un romanç que pareixia frívol i que va arribar a ser el més sincer del segle.

M^a. Magdalena Perello.

ENTREVISTA

A M B

BARTOMEU QUETGLAS DARDER "ES FERRER"

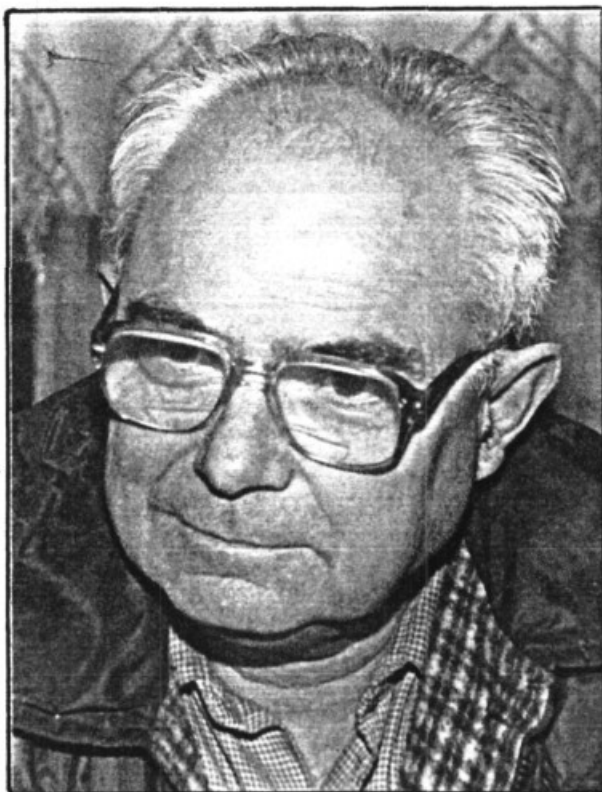
AQUESTA VEGADA HEM ANAT A FER-LI UNA PETITA ENTREVISTA A UN HOME QUE ÉS MOLT CONEGUT A DINS EL POBLE, TANT PER LA SEVA FEINA COM A FERRER COM PER EL CÀRREC D'ESCOLÀ MAJOR QUE TENIA ABANS. ELL ÉS L'UNIC FERRER QUE TENIM A SANTA EUGÈNIA I HEM VOLGUT CONÉIXER MILLOR QUINA ERA LA FEINA D'ABANS I QUINA FEINA FA ARA, A MÉS D'ALTRES COSES.

PER COMENÇAR MOS PODEU CONTAR COM VAREN COMENÇAR A FER DE FERRER?

Jo vaig néixer l'any 28, dia 2 d'octubre. Quan tenia 8 o 9 anys ja vaig haver d'anar a fer de ferrer perquè els meus germans se'n varen anar en el servici i com que no hi havia corrent havia d'anar a manxar. Ja vaig començar de 9 anys per amunt, casi casi no vaig tenir temps d'anar a escola, a no ser els vespres; lo poc que sé ho sé d'anar a escola de vespre amb Don Fernando. Després quan vaig tenir 14 anys vaig anar a Binissalem a aprendre de ferrar pràcticament el meu ofici és ferrador, però així com han vengut ses coses he hagut de canviar, allà hi vaig fer feina 4 anys. Llavors vaig anar a fer sa mili i també vaig passar amb els mestres ferradors i després d'acabar-la vaig quedar amb mon pare i amb el meu germà major a fer de ferrer aquí.

ABANS QUINES FEINES EREN LES MES CORRENTS, LES QUE MES FEIEU?

Bé, abans s'arreglaven molt de carros i arades que empleaven les bèsties, eren principalment reparacions. També feiem totes les ferradures pels cavalls i les hi posavem. Ara he hagut de canviar perquè ses bèsties se'n han anat i hem hagut de seguir la marxa que dur su pagesia.

FEIEU DE FERRER VOS TOTSOL O N'HI HAVIA MES?

No, primer hi havia mon pare, el meu germà i jo, a vegades teniem un "mosso" però a poc a poc, ses coses se varen anar fent més modernes, i ja no habiem d'empliar tanta de gent, es fer la feina ben bé sense haver d'esser tants i ara estic totsol.

NOMES HAVIA UNA FERRERIA A SANTA EUGENIA?

Sí, però també hi va haver una temporada que mestre Mateu feia quealque cosa. Abans la ferreria era des padrí, després de mon pare, i ara es nostra.

HI HA MOLTA DE FEINA ARA, DEVO-
RA ABANS?

Bé, abans n'hi havia més perquè sa maquinària no hi era i l'havies de fer manual i duia més feina. Ara sa mateixa feina o més, la fas amb menos temps i la pot fer un home totsol.

QUANTES HORES FEIS FEINA CADA
DIA?

Bé, pràcticament unes 10 hores perquè hi perdem molt de temps; estam molt de temps a sa feina però en feim poca perquè mos enrreda molt.

I ARA ACTUALMENT QUE ES ALLO
QUE FEIS MES; SES FEINES MES NOR-
MALS?

Bé, ses feines més normals d'ara són arreglar ses arades dels tractors, fer barreres i portes, fer "rejas", ferros per una foganya, etc... Ara feim allò que surt, allò que mos encarreguem. Depen també de sa temporada, quan es sa temporada de ses feines des camp arreglam coses d'es camp i sinó coses més noves sobretot de ses coses, portes, barreres, etc... Ara sa feina a acabat molt perquè els pagesos han fuit i mos hem de dedicar més a lo nou.

PER ESSER FERRER HAN DE TENIR
MOLTA TECNICA?

No, no, ha d'esser més sa pràctica que res. Avui hi ha molts de ferrers que no saben emplear sa fornada i a tallers que ja no tenen foc nosaltres encara l'empleam per forjfar, per trempar ses eines, coses que avui no sabem fer.

SA CASA DES FERRER, ES A DIR,
SA FERRERIA QUINS TEMPS FA QUE
ESTA FETA?

Bé, aquesta casa la va fer es padrí, i deu tenir uns 80 anys i no té cap modificació. Des de que jo som ferrer sempre ha estat sa ferreria, abans el meu padrí estava aquí dalt a un porxo que empleava per fer de ferrer despés va passar allà baix i ja sempre ha estat allà.

DES DE SEMPRE HEU TENGUT CON-
FIANÇA DE DEIXAR EINES I MOLTES
COSES DEFORA?

Sí, perquè mai ha faltat res i ningú m'ha tocat res, i sempre ha estat així. Abans teniem obert sempre fins i tot els migdies quan anavem a dinar.

D'ON DUIS EL FERRO?

Bé el ferro mos ho duen de Palma, l'encarregam i mos ho duen aquí. Abans l'agencia mos ho duia. El carbó que empleam es un carbó de pedra que té moltes calories i es penínsular. Molt de temps varem estar empleant les sobres dels barcos.

HI HA MOLTS DE FERRERS A MA-
LLORCA?

Sí, així mateix n'hi ha bastants de ferrers com jo. Actualment els que surten ara estàn especialitzats amb una feina en concret. Nosaltres havíem de fer de tot. La feina de ferrer s'està perdent a poc a poc.

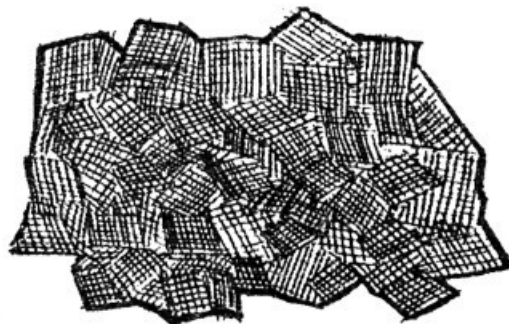
I ARA, PASSANT A UN ALTRE TEMA
SABEM QUE HEM ESTAT ESCOLA
MAJOR MOLT DE TEMPS, QUAN
VAREN COMENÇAR?

Pràcticament quan vaig acabar el servici, vaig estar 32 anys fent d'escolà. En es principi hi havia molta feina per fer perquè havíem d'emdomasar per ses 40 hores, per sus festes de la Purísima, etc...

HEU TENGUT QUALQUE ACCIDENT
GREU FENT DE FERRER?

No, mai he tengut cap accident gros, una vegada me vaig fer aml en es dit des peu, qualque cremadeta. Sempre estàs alerta, ja t'hi acostumes de petit, no li perds es respecte.

Pilar i Toni.

NINS: PELS SEUS DIBUIXOS LES CONEIXEREU

EXPRESSEN LA SEVA VIDA

Quan a un nin li donam un paper en blanc i una capsa de pintures, estam realitzant l'extraordinari acte descobridor; és com si despenjassim el telèfon vermell, la línia calenta per establir comunicació amb el més profund del seu ésser.

El dibuix, igual que el joc, expressa la vida conscient i inconscient del nin. Els seus somnis, les seves il·lusions, les seves frustracions; tot, absolutament tot, s'expressa en el llenguatge simbòlic del grafisme.

També, de passada, podem valorar el desenrotllament mental del petit artista i acostar-nos al seu CI (coeficient intel·lectual), segons puntem els detalls que apareixen en els seu dibuix (en això es basa el test de la figura humana que ens legà la senyora Goodenough). Però el dibuix del nin expressa alguna cosa més que la seva intel·ligència o el seu nivell de desenrotllament mental; és una espècie de projecció de la seva pròpia existència i de la dels altres, o més bé, del modo en que es sent existir ell mateix i sent als altres.

DOCUMENT PERMANENT

Es molt important fer o permetre dibuixar als nins. Mentre que l'activitat del joc és qualche cosa passatjera, que no deixa constància (llevat dels pares tinguin la paciència de gravar-ho en el video) el dibuix és el document permanent en la història del nin que podrà revisar-se les vegades que sien necessàries (per què no tenir uns albums de dibuixos, lo mateix que guardam les fotografies dels nostres fills?).

MARQUEN LA SEVA EVOLUCIÓ

En un principi, als quinze mesos, per exemple, el nin sols encerta a

dibuixar grans retxotes sense cap sentit (simples descargues motrius que impulsen el llapis), però als devuit mesos ja les sortirà una línia vertical, i als tres anys realitzarà un cercle, arribant a la creu als quatre...

Per entendre-nos: a les primeres etapes de la vida, l'ull (estorat!) segueix a la mà per a, llavors, guiar-la. Una gran conquesta de la sicomotricitat! Han d'estar a punt moltes de connexions neuronals perquè el nin comenci els seus arabescs, les seves figures geomètriques i els seus monigots.

Als tres anys serà capaç de dibuixar-nos un "granot" (un cercle del que parteixen uns pals que són les cames).

Als cinc, completarà la imatge del cos (cap, tronc i extremitats).

La diferència de sexes en els dibuixos vendrà als set anys.

I l'etapa òptima del dibuix infantil, s'alcancarà a entre els onze i dotze anys, edat en que es desenvolupa el pensament abstracte.

REVELEN EL SEU CARÀCTER

Les regles generals de la grafologia, son aplicables, en gran mesura, al dibuix, donat que la forma en que el nin utilitza el llapis, traça punts, rectes i curves, és reveladora de les seves disposicions afectives. Així, les figures seran grans en els nins extrovertits i diminutes en el nin inhibid o depresiú; la utilització dels colors molt vius (vermell, per exemple) de manera desmesurada, podrà indicar agressivitat; la qualitat d'un traç fort i vigorós del nin confiat, contrastarà amb el traç dèbil, vacil·lant i picat del ansiós,

**EL DIBUIX EXPRESSA LA
VIDA CONSCIENT I
INCONSCIENT DEL NIN**

i si endemés és obsessiu, dibuixarà quantitat de mínims detalls, i borrarà continuament.

EL TEST DE LA FAMÍLIA

Sens dubte que el millor partit del dibuix es treu en el test de la família (ideat per Louis Corman). En aquest el nin ens dona la seva pròpia visió de l'ambient familiar. I sàpiguen, que conèixer la família del nin tal com ell se la representa, és més important que saber com és realment. Al nin se li diu: "Dibuixa una família, una família que tu t'imaginis". Llavors el nin projecta les seves tendències en els diferents personatges de la seva família, i mentre més difícil sia la família representada de la família real del nin, més permès estarà pensar que el mecanisme de projecció està actuant.

El primer personatge dibuixat, és el més important als ulls del nin. El

HI HA UN DIBUIX QUE EXPRESSA ORDRE, APERTURA I CONFIANÇA

sector del paper en que es dibuixa la família és de gran interès: la part superior és la regió dels nins somniadors i idealistes; l'inferior el propi dels nins amb poca vitalitat i deprimits; l'esquerra és el passat, indicant que el nin "torna" a una etapa més infantil, i a la dreta és el futur, espai habitualment reservat als nins més animosos. Els personatges estaran valorats o desvaloritzats, segons tinguin o no detalls supletoris (pels, corbata, botons, capell, pipa... son alguns dels "atributs positius").

El grau màxim de desvalorització és l'eliminació d'un membre familiar simplement no posant-lo en el dibuix: a vegades, es tracta d'un "germà-rival", altres, el propi dibuixant...

Acabada l'obra, se preguntarà a l'artista quí és el més bò de la família, el més feliç, el més poc feliç, i quí voldria esser ell (és a dir amb quí s'identificaria) d'aquesta "família imaginària". I a cada una de les respostes, s'hi afegeix, "per què?".

Amb les dades obtingudes, no fa falta ser cap expert en psicologia infantil per donar-se'n compte cabal de la "família ideal" que voldria tenir el nin. Alerta! pot ser que coincideixi amb la família real, o pot esser que no s'hi assembli en res (bastant freqüent). I llavors, que els pares treguin les conclusions, assumenquin responsabilitats, i posin el remei oportú.

Dr. Paulino Castells
al nº 1182 de PS

Agricultor,
cultive sus proyectos y sus
ahorros en el
Banco de Bilbao

BB BANCO DE BILBAO

CURAR LOS ABUSOS DE LAS FIESTAS

Que... ¿ha comido demasiado estas fiestas?, ¿Ha abusado un poquito de la lechona, de los dulces, del turrón...?..?, ¿Se siente entorpecido por la autoindulgencia de los últimos días?, ¿Está su hígado luchando para sobrevivir entre una copa de champan y otra?. No estoy exagerando, estas comidas Navideñas suponen una gran carga para el organismo. Por eso, sólo podemos permitirnoslas una o dos veces al año, que según dicen, "no hace daño". Pero las cantidades de turrones y chocolates, lechona y pavo relleno, y demás manjares tradicionales de estas fechas sí pueden hacernos daño, aunque insidiosamente sin darnos mucha cuenta, pues hay un incremento de toxicidad, resultando en una pobre circulación que entorpece al hígado en su trabajo de eliminación, y luego ¿que pasa?. Pues, ¡que nos envejecemos mas de prisa!. También hay un incremento en los niveles de los metales pesados que respiramos en nuestra querida y moderna polución, que normalmente echamos a través de los pulmones y la piel trabajando diariamente, pero en Navidad solemos comer demasiado, y despues sentarnos frente al televisor toda la tarde - ¿resultado?, pues ejercicio nulo, y respiraciones muy poco profundas.

Bien, he aquí un plan de "limpieza" para ayudar a estimular sus capacidades eliminatorias. Es un método que se puede emplear después de cualquier celebración (como la Navidad), o para cuando se siente fatigado, agaobiado, o simplemente desea mejorar su aspecto y sentirse bien. Es mejor, si puede, tomar dos o tres días libres para poder concentrarse y relajar.

DIA 1: Al levantarse tomará un vaso de agua con 2 gramos de Vit.C, y a continuación, uan taza de hierbas, (tila, menta, manzanilla, boldó, etc. la que quiera.).

-A las 11:00, fruta fresca, (hasta medio kilo), o jugo fresco de frutas.

-El almuerzo sólo consistirá de una taza o dos de caldo casero hecho sin cubitos no aditivos.

-A las 16:00, una o dos tazas de hierbas.

-La cena: una o dos piezas de fruta fresca, y un vaso de Vit. C de 2 gramos.

DIA 2: Al levantarse, Vit. C de 2 gramos, una taza de hierbas, y una manzana.

-A las 11:00, fruta fresca o jugo de frutas.

-Almuerzo: una ensalada fresca con aliño de unas gotas de limón, aceite de oliva, y tamarí. Nada de sal.

-A las 16:00 horas: una taza de caldo.

-Cena: fruta fresca, hasta 1 kilo si quiere, y un vaso de Vit.C. 2 gramos.

DIA 3: Al levantarse, un plato de ciruelas que hayan estado en remojo toda la noche en agua mineral, y un vaso de Vit.C. 2 gramos.

-A las 11:00 horas: fruta fresca, hasta medio kilo, o jugo de frutas.

-Almuerzo: ensalada de cualquier vegetal crudo (varios) con aliño (igual que ayer); un yoghourt natural.

-A las 16:00 horas, una manzana.

-Cena: fruta fresca.

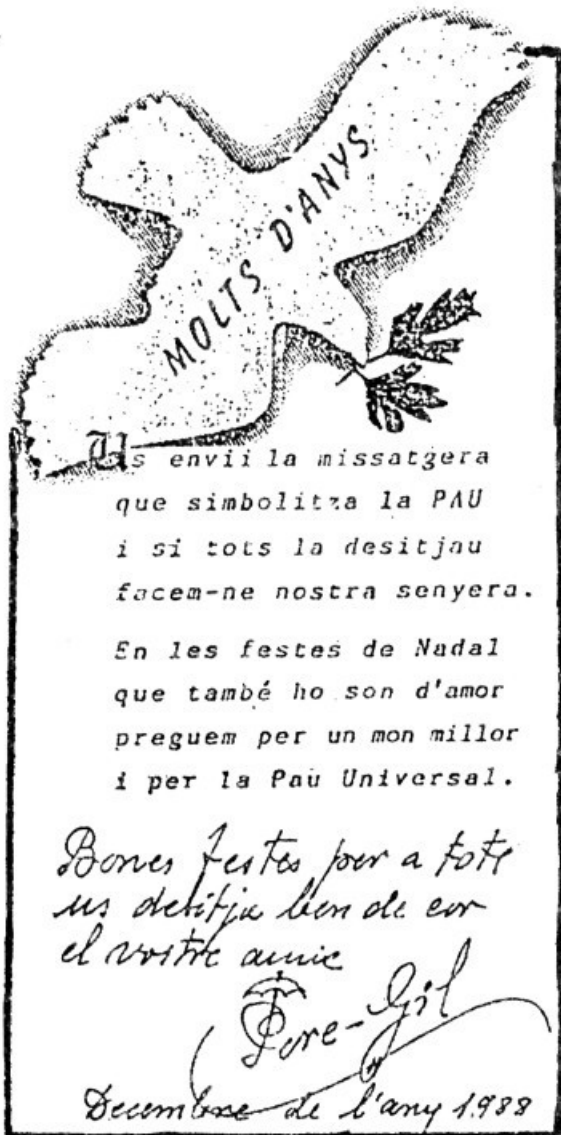
Durante los tres días puede beber todo el agua que quiera (mineral). Es importante caminar al aire libre por lo menos media hora cada día. No debe fumar, o beber alcohol, ni té ni café. Un baño diario esesencial (ó ducha), y quizá descubra que será necesario cepillar los dientes y la lengua más a menudo, porque el cuerpo estará eliminado toxinas más rapidamente, y esto hace que se forme una "capa" en la lengua, y cubriendo los dientes. Hablando de cepillos, cepillando la piel (con un cepillo a propósito) acelera el proceso de eliminación.

Haga un respiro total varias veces al día. Se hace de la siguiente manera:

echado boca arriba, con un pequeño cojín debajo del cuello, ponga una mano encima del abdomen, y la otra en un lado de las costilla. Inhale lentamente a través de la nariz, intentando llenar los pulmones hasta abajo, hasta que el abdomen se eleva, y las costilla se ensanchan. (Inhale durante unos 5 segundos hasta no poder más.) Aguante la respiración unos otros 5 segundos (con la práctica podrá aguantar mucho más), para que se absorba todo el oxígeno y se elimine otras sustancias tóxicas. Ahora exhale lentamente a través de la boca, primero bajando el abdomen, luego la caja torácica. (unos 5 segundos). Descanse unos momentos antes de repetir. El cuarto día, puede volver poco a poco a su dieta habitual, incluyendo mucha fruta fresca, y verduras crudas.

Se sorprenderá del bien que le hace este descanso alimentario de tres días; la mente estará más clara, tendrá la vista más agudizada, los sentidos más exagerados, y una elevación del humor que le hace apreciar todo lo que le rodea, hasta la piel y la expresión de su rostro cambiará por bien, en fin... una mejora por dentro que se nota por fuera.

Val.

Ajuntament de
Santa Eugènia

Bones Festes

*El Batle de Santa Eugènia i la seva
Corporació desitjen a tots els taujans que
hagueu tengut unes Bones Festes de Nadal,
i que el pròxim any 1.989 sigui venturós
i prósper per a tot el nostre estimat poble
amb pau i armonia.*

Pedro Pujol Puiserver

ENTREVISTA "JOVE"

A M B

PEDRO PUJOL ROIG "BARCA"

AQUESTA VEGADA S'ENTREVISTA JOVE L'HEM FETA A EN PEDRO "BARCA" JUNIOR EL QUAL SE VA OFERIR GENTILMENT DESPRÉS D'HAVER-LI PREGAT MÉS DE DOS MESOS; PERÒ CREIM QUE HA VALGUT LA PENA. VET AQUI S'ENTREVISTA I DE PASSADA LI DONAM SES GRÀCIES PEL TEMPS QUE VA PERDRE AMB NOLTROS.

QUANTS D'ANYS TENS?

Tenc 23 anys, vaig néixer a l'any 65.

No, no és que sigui lo meu, però fer feina per fer feina m'agrada més una feina més activa i més entretenguda que no sa que faig ara.

QUÍN SIGNE ETS?

Som taure, però no hi crec. Primer de jovenet si que hi creia un poc però ara no gens. Son dois, crec que el periodista que ho fa en el diari posa lo que li dóna la gana. Home si es una revista un poc sèria s'hi mira més, però de totes formes no hi crec, per molt sèrio que pugui parèixer.

QUINES AFICIONS TENS?

M'agrada molt sa fotografia. Es una cosa que me va començar ja de petit amb en Nicolau Tous, ja que anava molt per Ses Coves i me vaig fer amic seu i me va començar a introduir dins es món de sa fotografia.

A QUÈ TE DEDIQUES?

Ara faig feina de "peón" a s'Aeroport. No és una feina que m'agradi massa, m'agradava més sa feina que feia abans; allà gren, penj un cuadro,... anam allà on ens envien.

Vaig començar amb una maquineta petita a fer quatre fotos i des d'aquest dia he anat a més. Després me vaig apuntar a uns cursets de fotografia a Palma, aprenent tècniques, revelat en blanc i negre,... I ara faig algun reportatge i quatre cosetes, també he fet algunes fotos per carnet.

Abans feia feina d'electricista, d'aquests que pugen als palos d'electricitat. Era molt entretengut. De totes formes al principi fa por però després t'hi acostumes. Els palos són molt prims adalt i només t'aguanten amb unes punxes, i quant passam els fils allò se mou més d'un metro per banda, i pareix que t'en has d'anar per avall.

Jo puc revelar en blanc i negre però no en color. Ja que a part de que és molt difícil i complicat, no te solventa res per que és molt car i val més donar-ho a fer.

ÉS CARA SA FOTOGRAFIA?

Cara no és si treus per vendre-les; no hi guanyes però més o manco pot anar. Però si un fa fotos per fer-ne sí que és molt cara.

AIXI S'ELECTRICITAT I AIXÒ ES LO TEU?

NO HAS PENSAT MONTAR UN ESTUDI?

Home, si un hagués fet es cap viu ho hagués pogut fer. Si poc a poc te vas creant un nom: te presentes a concursos i te vas fificant dins és món de sa fotografia i això; és pot fer, però si no és molt difícil perquè no te coneixen. Amés és molt arriscat perquè es material necessari per montar-ho es caríssim, i si sa cosa no va bé...

TAMBE T'AGRADEN MOLT SES MOTOS, D'ON VA SORTIR AQUEIXA QUE TENS?

Sí, és una altra de ses meves aficions. Aqueixa que tenc la vaig comprar a un murero casat amb una argentina. Hi anaven i venien molt, i en un viatge la va comprar allà a Argentina, d'una tenda de motos de Corrientes que l'hi havia duita de Detroit.

Com que ja era vell va decidir vendre-la i com que estava practicament nova, era una ganga. Però va ésser un capricho.

Aquest era un fanàtic de ses motos, ja n'havia tengudes tres d'aqueixes grossotes, per fer kilometres. Allà totes ses motos són d'aqueixes, són motos per fer molts i molts de kilometres i no d'aqueixes deportives de per aquí.

Aqueixa no és una moto per fer via (de fet a grans velocitats fa moltes "eses" per culpa d'es manillar que té) si no per anar a una marxa ràpida, però estable, i contemplar es paisatge. Es una moto que fa molta més por fent poca via que no anant a una marxa normal, ja que es seu gran pes li resta molta maniobrabilitat a velocitats reduïdes. Si sa moto te guanya en pes per una cosa o s'altra és d'un incert que no te caigui, ja que molt poc a poc te un punt d'equilibri molt més reduït que si fas més via.

A mi m'agrada moltíssim anar a fer kilometres mentre escolt música tranquil·la, en certa manera és una forma de viure sa natura. Sense cap dubte vius molt més sa carretera i es paisatge que no anant en cotxe. A mi personalment es cotxe me cansa moltíssim.

I ES MANTENIMENT?

De fet és pràcticament es mateix d'un cotxe, però se fa un poc més freqüent que en un cotxe. Es temps entre un canvi d'oli i un altre (per exemple) és més curt que en un cotxe (uns 2500 km).

NO HAVIES DE FER UNA ESPECIE DE PASSEJADA LLARGA?

Sí, sempre he tengut ganes d'anarme'n a sa península a fer una llarga excursió. Tant és així que tenc estudiades bastantes rutes detall per detall però que per una cosa o s'altra (ja sigui feina, problemes,...) no ho he pogut fer. Algun dia...

TROBES PESAT DUR ES BAR?

No, no es gens pesat, però és una feina esclava que te requereix molt més temps que qualsevol altra. A més si intentes fer alguna cosa (estudiar, llegir,...) per passar es temps, has de tenir un sac de paciència perquè sempre continuament t'has d'aixecar.

ENS PODRIES CONTAR UN POC QUE HAS FET FINS ARA?

Bé, quant vaig acabar aquí s'escola, vaig anar a estudiar a Es Seminari (Col·legi Sant Pere). Allà estava a s'internat on m'ho passava molt bé, però a s'hora d'anar a classes ja no m'anava bé. Allà dins teniem un ambient fenomenal amb Don Joan Tries i en Jaume Alemany... Vaig treure primer així com vaig poder, però a segon ja ho vaig deixar fer perquè no podia.

Després d'això en lloc d'anar a fer feina vaig decidir d'anar a estudiar electrònica a Maestria Industrial (s'actual Politècnic), i allà vaig treure es títol de primer grau d'electrònica. Com que havia d'anar a poques classes (ja que moltes assignatures me convalidaven de 1er de BUP) me dedicava a recórrer Palma per amunt i per avall amb es motoret.

Acabada sa meua vida d'estudiant vaig decidir de fer sa mili però a Marina, amb tot allò de "la Marina te llama" i m'en vaig anar amb onze tios més de Palma a fer uns exàmens a Cartagena per entrar als especialistes de Marina. Allà un vespre va esser molt curiós perquè per no gastar doblers dels que ens donava pel viatge noltros vam decidir dormir a damunt cèsped amb unes capsas de cartó que hi havia per allà i al matí quant ens vam despertar vam estar tots rodejats que donaven voltes a aquella plaça. Com és normal no vaig aprovar l'examen d'ingrés i vaig tornar.

Després de tot això vaig fer un parell de mesos de picapedrer fins que el comandant Fuster me va venir a veure i me va dir si volia fer sa mili i jo com que tanmateix l'havia de fer vaig dir que sí perquè estaria bé i estaria per aquí. Res, que vaig començar i vaig anar al CIR-14, a terra. Allà estava molt bé, feia de "veterinari", estava a un lloc que se deia "Laboratorio de Bromatología" i ens encarregavem d'analitzar els aliments i per això ens deien veterinaris. Pensa! allà jo no feia res perquè no sabia analitzar els aliments i l'únisc que feia era anar a fumigar els dormitoris dels soldats cada vegada que en venien de nous per matar ses puces i demás bichos

(una vegada cada mes i mig). També m'en recorda que vàrem fer una campanya contra ses rates i poca cosa més. Tenia molt de temps per jo i me dedicava a anar a veure en Pep Coll i en Pep "Blanco" que també feien sa mili allà o a anar a veure altres companys. M'en recorda que com que noltros analitzavem coses, quant teniem fam anavem a sa cuina a cercar menjar dient que era per analitzar-lo i després ens atipavem, allà fam no en vaig passar gens ni mica.

No sé, però crec que avui en dia sa mili és una pèrdua de temps. No crec que per fer-se un home, avui en dia un hagi de fer sa mili. Trob que seria molt millor fer-la molt més curta però més ben feta, que no fer-la tan llarga i sense fer res. Sa mili és, avui en dia, sa millor manera de tornar un "penjat".

I SA TEVA AFICIÓ PER SA GUITERRA?

Jo vaig començar amb en Velero, juntament amb molta gent d'es poble, que feia classes de guitarra i ses monges de solfeo. A mi m'agradava més lo d'en Velero, perquè es solfeo mai no ha estat lo meu, i amb en Velero ja de totd'unes tocavem cançons. De fet jo sempre he tocat per sentit.

Després d'això la vaig deixar un temps, per després tornar-hi envestir pel meu compte, molt influenciat pel Seminari ja que allà tothom anava amb el seu instrument fent musiquetes, sobre tot gràcies a En Jaume Alemany.

Però jo me volia comprar una guitarra elèctrica. Ja en tenia una d'afinada per Palma. Quant anava al Politècnic com que tenia moltes hores lliures durant tot un any jo l'anava a veure cada dia. L'amo ja me coneixia i jo entrava, l'enchufava, tocava un poquet i li deia a l'amo que un dia me la compraria i ell me deia: Ja ho crec, ja! Fins que un dia més content que un pasco m'en vaig anar amb es duros i me la vaig comprar. En certa manera va esser un doi, perquè sa guitarra elèctrica engana, ja que cansa molt aviat. Es so d'una guitarra elèctrica és molt guapo però amb

no res te cansa si no es acompanyada d'altres instruments. Jo prefereixo molt més sa guitarra espanyola.

Res que jo m'aborria i va en Miquel "camíner" i se compra una bateria, i ja ens tens tots dos ensaiant damunt es terrat de cameva: ell pam, pam, pam, i jo ring, ring; i de tant de provar-ho sa cosa anava quedant bé. Tant ensaiavem que ens vam arribar a agradar i vam fer quatre actuacions pel Centro i per aquí, després se va ajuntar sa germana d'en Miquel per cantar. Ens vam presentar a un concurs en es Foro de Mallorca i de s'apartat de grups vam quedar els primers; però a sa final (que era de tota classe d'artistes: ball de bot, pèllassos, malabaristes,...) varem quedar segons darrera uns balladors de boleros de Lloseta. Però tenia trampa, perquè el jurat era el públic i els llosetins eren molt més que els taujans. Se veu que varen aconseguir arregar més gent que noltros.

I TAMBÉ VARES MONTAR UNA EMISORA?

Sí, va esser una altra de ses meves aventures. No et pensis, era una emisora de molt poca potència que només arribava fins a ses Alqueries. Era més per riure que per rès. Nosaltres emitiem damunt es punt 100 (Era un punt on no hi havia ningú perquè si ho feia a algun punt un transmissió una altra emisora només s'hauria sentit sa nostra, i sa gent a lo millor s'hagués molestat.). "Radio Ca'n Pedro Barca" se deia i posavem música, feiem poemes, jo i en Miquel feiem entrevistes a animals i també feiem quatre tocadres amb sa guitarra. No res, unes bones rialles. També feia anuncis polítics per sa campanya electoral de mon pare, feia propaganda de Ca'n Prim (que hi havia en Nisio) i d'es taller d'es meu cosí: Talleres Alorda, que només arreglava bicicletes. No es pagat per lo que varem riure. En tot això ens va ajudar molt en Nicolau Tous, ja que ell és tècnic de Radio Popular. Amb ell també vaig fer pel·lícules de cine super-8, jo era molt petit, i eren sobre coses de per aquí (caça,...).

I SA CAÇA?

Bé, sa caça va esser mon pare qui m'hi va introduir; de petitó me n'anava amb ell quant sortia d'escola amb una escopeteta de no res. Després quant ja vaig tenir s'edat vaig passar a una 12 i anava amb ell als cunills, i després anava tot sol.

No som massa bon caçador, som més bé xerequet. Pel caçar han d'anar molt vius... Per exemple ses perdius si no es el primer dia ja no trobes res.

ES CINEMA T'AGRADA?

Sí m'agrada molt veure pel·lícules, de tota classe, però en es bar no me va bé perquè tot el temps m'he d'aixecar i a mi m'agrada quedar-me fixo davant sa pel·lícula. Hi ha pel·lícules que no m'agraden, però no som d'aquests que s'aixequen i s'en van si no els agrada, jo aguant molt davant una pel·lícula. Me fix molt en els detalls: fotografia, planos, preses, encuadres, etc... ja que a mí m'agrada sa fotografia.

XAVIER & JAUME

ERMITA DE LA "SANTÍSSIMA TRINITAT"

(VALLDEMOSA)

AQUESTA PÀGINA QUE COMENÇA EN AQUESTA REVISTA TRATARÀ D'EXPLICAR UN POC LA HISTÒRIA D'UN PARELL D'ERMITES QUE ANIREM RESUMINT A LA LLARGA. ESPER QUE LA PÀGINA SIGUI DEL VOSTRE GUST. PER COMENÇAR EXPLICAREM L'ERMITA DE LA SANTÍSSIMA TRINIDAD "ERMITA DE VALLDEMOSA", QUE ESTÀ SITUADA A QUATRE KILÒMETRES DE VALLDEMOSA.

Es desconeix qui va posar els fonaments d'aquest recollit monestir. L'any 1648 l'ermità Joan Mir es va establir en aquest lloc, procedent de l'Ermita de Sant Pau i Sant Antoni. Es creu que en l'edificació de l'Ermita va aprofitar els restes d'unes petites Ermites individuals. Es poden veure dues d'aquestes: l'actual trui (molí d'oli) i la que serveix de menjador per a convidats. Aixecà la primera església que encara es conserva, encara que transformada en locutori, però que és coneguda amb el nom de "S'Oratori". Aquesta petita capella va ser dedicada a la Puríssima Concepció, així mateix també es guardat en aquesta sala la imatge titular, una bella talla de fusta.

L'any 1703 l'ermità Antoni de la Presentació, veient la continua afluència de vocacions decidí aixecar una nova Ermita al costat d'aquesta primitiva. Va canviar amb l'amo dels terrenys del bosc un troç de terra devora l'ermita amb un altre terreny que des d'antic els ermitans tenien al mateix bosc.

El dia 1 d'Octubre del mateix any va ser beneïda la primera pedra de la nova Ermita. Aquesta primera pedra es veu dins la clausura amb el nom d'alguns assistents, la data, les indulgències pels que hi treballassin, etc..., tot això gravat a la mateixa pedra.

El 12 de Juny de 1705 el rector de Valldemossa Antoni Aznar, va beneir la recentment acabada capella, dedicada també al la Puríssima Concepció. Assistiren al solemne acte sacerdots, protectors i la comunitat d'Ermitans composta de nou membres.

Després de tot això es va construir l'església enmig d'un corredor que l'envolta, i devora aquest les cel·les. Aquestes eren dobles, una per treballar i menjar i l'altra per resar i dormir, quedant

tot l'edifici rodejat d'una paret alta i clausurat severament a les dones, incluit l'oratori.

El 9 de Juny de 1707 es va concedir el permis per excavar una sepultura en el centre de la capella. Quan el govern va prohibir els enterraments dins les esglésies varen ser depositats vint-i-vuit ermitans.

El 20 d'Abril de 1788 l'Ermità Nofre de Sant Joan Baptiste Crespí, va morir després d'una mala caiguda en el bosc. Una creu devora el camí, recorda aquest dia.

L'any 1835 es va promulgar la llei d'Exclaustració de Mendizábal, obligant als religiosos a abandonar els seus convents; però quan els delegats del govern varen veure la pobresa en que vivien els nostres ermitans, els varen deixar de molestar. En aquesta data també es varen prohibir els enterraments en els temples.

En 1895 l'Ermita de Betlem s'uneix a la de la Trinitat per disposició del Bisbe Cervera, essent superior l'Ermità Pau Vidal, que fou nomenat Superior General de ses dues Ermites.

El 20 de Març de 1898 fou beneït el nou cementiri on hi varen sepultar el mateix dia l'ermità Bernat Santandreu, de Santa Eugènia.

En els antics documents aquesta Ermita és anomenada Ermita Major de la Santíssima Trinitat.

La capella està dedicada a la Immaculada. L'actual figura substituï la primitiva que es guarda a S'Oratori.

Des de temps enrera s'obsequia als visitants amb el gustós "envinagrat", es dir, tàperes i altres envinagrats.

En temps passats a aquesta Ermita eren destinats temporalment els sacerdots diocesans que no complien amb lo que devia ser la seva conducta.

En aquesta Ermita se guarden molts objectes, se'n podrien anomenar molts però per no estendre's massa en diré alguns:

- El brocal de la cisterna llavorat pels ermitans.
- Un artístic crucifix gòtic.
- Un viacrucis de rajoles.
- Diverses pintures procedents de "Ses Ermites Velles".
- Un quadre del Vble. Ermità Joan Mir, un altre de Miquel Sastre...

Tot en aquesta Ermita té el seu caràcter que en altres ha desaparegut: les lloses del pati o la clastra i tots els recons d'aquest sagrat recinte tenen l'aroma d'antigues virtuts, ja que són tres-cents quaranta els anys que ha passat des de que Joan Mir es va establir allà.

Una de les coses més importants pel visitant després de conèixer la història d'aquesta Ermita és la de contemplar el panorama que es divisa des del mirador anomenat per un escriptor "el millor balcó sobre el Mare Nostrum".

Francisco Casellas.

Donam la
mà als
ajuntaments,

construïm
Mallorca
plegats.

El Consell Insular de Mallorca ha a terme en col·laboració amb els municipis petits de l'illa, un audaç programa de realitzacions que és el resultat d'una estreta cooperació en matèria tècnica, política i econòmica i en una àmplia planificació d'acció en els camps més importants de l'activitat ciutadana diària.

El Consell Insular de Mallorca ofereix als diversos municipis una ajuda inestimable en matèria d'assistència social als ciutadans, de foment de la cultura popular, de dotacions d'infraestructura a esportistes i al·lèrgics, de potenciació de les activitats recreatives i socials, de creació de llocs de feina, de construcció de centres d'ensenyament, de protecció del medi ambient i de tot quant s'ha de menester perquè els petits municipis de la nostra illa puguin disposar d'unes dotacions d'infraestructura adequades a les seves necessitats.

Per nosaltres,
els més petits són els
més grans.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

SERVEIS DE "SA NOSTRA"

• Comptes corrents • Llibretes d'estalvis • Estalvi infantil • Estalvi del pensionista • Imposicions a termini fixat. • Transferències • Domiciliació de pagaments (contribucions i tributs) • Pagament de nòmines • Pagament de pensions • Xecs gasolina auto-6.000 • Tot tipus de préstecs i entre ells: • Préstecs de regulació especial • Préstecs Pime subvencionats pel Govern Balear	• Crèdits agrícoles • Crèdits compra • Compra i venda de valors • Assessorament en inversions • Xecs de viatge • Canvi de divisa • Caixes de lloguer • Targeta 6.000 • Auto-Caixa. (Aragó i Luca de Tena cantonada Aragó) • Descompte de Lletres • Lletres al cobrament.

TARGETA "SA NOSTRA"

Deixi de banda l'horari d'oficina. Disposi dels seus doblers quan ho desitgi.

Gràcies a la Targeta "Sa Nostra" pot disposar, ingressar i estar al corrent de les seves operacions demanant el saldo de la seva llibreta o l'extracte del seu compte corrent.

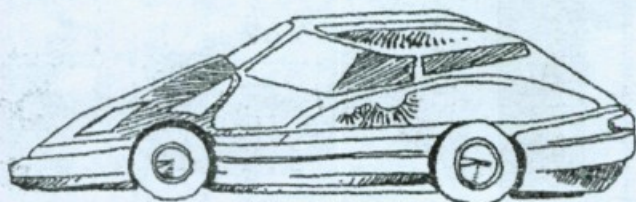

SERVEIXI'S
AUTOMÀTICAMENT

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

VOCABULARI RELACIONAT AMB
COTXES

Barbarisme

Embrague
Freno
Asiento
Maletero
Ventanilla
Seguro
Panel
Mando
Faro
Limpiaparabrisas

Forma correcta

Embragament
Fre
Seient
Maleter
Finestreta
Assegurança
Plafó
Comandament
Far
Eixuga-parabrisa

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Peluquería de Señoras
CATALINA

C/. Camarada Zayas, 20 - 1.º

TELÉFONO: 62 10 76

SANTA EUGÈNIA

Le ofrece los servicios de

Lavar y marcar, tintes, permanentes,
manicura, pedicura, depilación a la
cera.

Esperamos su visita

restaurant • bar
**Ses
Olleries**

STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

MARRATXI 3 SANTA EUGÈNIA 0

En aquest dia el C.D.F. Santa Eugènia, més que un club esportiu, semblava l'expressió més clara d'un sistema anàrquic o, amb paraules ben diferents, una nau sense timó. No ens referim exclusivament al terreny esportiu, més be als aconteixements previs a l'encontre provocats per la difícil situació que està atravesant el club Taujà, l'anàlisi del qual ens reservam.

Per diferents motius, compliment de sancions (per part del comitè i del Club) i per negativa a jugar (per solidaritat?) quatre dels jugadors considerats titulars no formaren part de l'alineació, que quedava integrada per Mayol, repescat a darrera hora, Carbonell, J. Crespí, Pep, T. Canyelles, L. Sastre, J. Canyelles, Arrom, Gori, Deià, Bauçà.

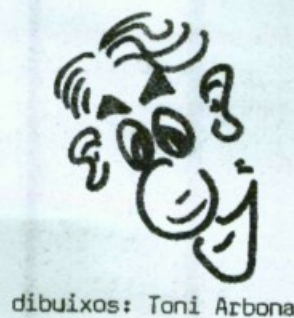
Com es veu una formació de circumstàncies que, malgrat la seva clara inferioritat respecte al rival, va resistir fins que la condició física va pesar. La tasca dels dos porters era ben diferent; mentre que Mayol havia d'emprar-se a fons en situacions prou compromeses, el porter local era un espectador més, molt poc inquietat pels davanters taujans. El centre del camp era dominat pels de casa que junt amb els homes puntes feim treballar de valent a la defensa taujana la qual evità un marcador d'escàndol. Mayol no pogué acabar el partit ja que va resultar lesionat quant estava a punt d'acabar.

SANTA EUGÈNIA 3 ALGAIDA 1

Molt de temps feia que no podiem encapçalar una crònica com la que en aquesta ocasió es possible. L'Algaida, un equip capdavanter, va esser el daurat de la jornada davant un Santa Eugènia que va tenir el sant de cara, sense restar cap mèrit a les ganes que tots els jugadors posaren al llarg del partit per tal de quedar bé davant la desencantada afició. Una vegada més i que en això del futbol no hi ha enemic petit. Aquest paper va pertocar al Santa Eugènia, que posant voluntat i ràbia, va neutralitzar la superioritat tècnica individual i col·lectiva dels visitants. Aquests no tengueren cap opoosició al mig del camp; en canvi si en tengueren, i molta, en la línia defensiva local on es va suar de valent.

Mentre l'Algaida duia l'alternativa del partit fent un futbol que en circumstàncies habituals acaba fructificant, el Santa Eugènia li queda el recurs de jugar "a la contra" i aquesta va esser precisament la clau del marcador; perquè el segon i tercer gols, marcats per M. Crespí, foren la conseqüència de dos contraatacs amb passades precises de Gori i J. Jaume respectivament. Abans, Bauçà havia de culminar una jugada de còrner, el que suposava la inauguració del marcador.

MIGUEL I TONI.

dibuixos: Toni Arbona

INNOCENTADES - POST.

Vos contarem algunes innocentades:

- Totes les perruqueries del poble feren un dinar al restaurant nou Can Pelusseta: Arroç de coverbos i Pilotes amb Cabell d'àngel pukie.

- Sense sabre per què a tots els qui anaven a la apotecaria N'Antònia les regalava una capsula buida d'aspirines.

- A la Sala es convocà un Plè Extraordinari que no es celebrà per falta total de "quorum".

- A Can Solé obriren a les 7 del matí, a Can Topa tancaren dues hores (amb els clients dedins). A Can Prim tengueren tancat per por, i a S'Estació donaven beure gratis als qui se tiraven dins la piscina.

- El rector va fer missa amb les portes tancades.

- El botiguers es posaren d'acord per enviar-se mutuament els clients: "no'n tenim, heu d'anar a Can Topa"; "ara no n'hi ha, haureu d'anar a Can Prim"; "ara les hem acabades, haureu d'anar a Can Quèc"; i així tot lo sant dia.

- Es comanaren tres caminonades d'aigua a nom del veïnat, que naturalment no les volgueren.

- Catalina, som jo, madó Llepa.

- Entrau, madó Llepa.

- Ara he acabat es butano, Catalina.

- Jo en tenc poc, esperau que acabi sa truita.

Més tard:

- (madó Llepa): En tenia de butano, però ara en tenc més. Molts d'anys.

- (Catalina): Mal vos llepassiu...!!

- Caigueren dues jàsseres de la nova "Casa de Cultura" (entiéndase ampliación del Ayuntamiento) i sort que no mataren ningú. Això no és vera.

- En es pou des Camp de'N Sec, durant deu minuts sortí llet d'ametlla en lloc d'aigua. Això tampoc és vera.

- L'amo En Toni, vos criden al telèfon.

- Digui.

- Molts d'anys.

- Però si jo no som l'amo En Toni!

- Mamà, me donau 5 duros?

- Perquè és festa, te'n donaré 20.

- Gràcies mamà.

- "Molts d'anys", fill meu; ara no te'n donaré cap.

- Gràcies mamà, és que t'havia prè 200 pessetes.

- Sa Revista ha quebrat; no sortirà mai més.

- Sa Banda de Cornetes i Tambors, va fer una volta pel poble a les set de l'horabaixa. Com que feia fosca, ningú les sentí.